

Tårnene har falt og vi gikk glipp av budskapet



David Wilkerson October 8, 2001

Tirsdag den 11. september 2001 ble de berømte "Twin Towers", Tvillingtårnene i New York City ødelagt. Fem dager senere kan du se røyken stige opp fra ruinene like utenfor dørene her. Jeg så ut av vinduet mitt fordi da jeg forberedte dette budskapet på mitt kontor, kunne jeg se utover hele ulykkesområdet og røyken denne morgenen drev utover frihetsstatuen og over hele New Jersey

Jeg sto der i går kveld gråtende og bønnfalt Gud om barmhjertighet. Barmhjertighet til de sørgende familiene som hadde mistet sine kjære. Barmhjertighet for dem som fremdeles graver i ruinene, trekker frem kropp og kroppsdeler. Barmhjertighet over arbeiderne - politiet, brannmennene, de frivillige som gråter åpenlyst over den ubeskrivelige ødeleggelsen.

Times Square Church ble gitt et område på "ground zero" selve ulykkesstedet. Pastor Carter forteller meg at teltene ble satt opp der - og at denne menigheten var nærmest "ground zero" og selve katastrofestedet. Folk arbeidet og arbeider fremdeles 24 timer i døgnet, gir mat og hjelper og er tilstede der i denne skrekkenes tid.

Men du skjønner, Times Square Church ble advart om at en katastrofe var på vei. Vi er nå i den syvende uken av en besøkelse av den Hellige Ånd og dersom du har besøkt denne menigheten så vet du at selv flere uker før det, så beveget den Hellige Ånd seg over pastorstaben her og ledet dem til å avlyse alle større arrangementer.

Vi avlyste misjonskonferansen, vi avlyste ungdomskonferansene, vi avbestilte alle talerne. Vi avlyste alt vi hadde planlagt og kalte Kristi legeme i denne menigheten til bønn. Vi begynte med to uker i bønn og disse ukene med møter fortsetter også denne uken - tirsdag, onsdag, torsdag og fredag og vi slutter bare når Gud ber oss om å slutte.

Men noe ubeskrivelig har skjedd i denne menigheten i disse siste syv ukene. Hvert møte, som du er vitne til i dag, en hellig stillhet - en stillhet fra tronen har kommet til denne salen. Det var en kveld da vi satt i fullstendig taushet og ingen kunne bevege seg. Jeg husker at jeg la hånden min på knærne for å få dem til å slutte å skjelve på grunn av Guds veldige nærvær.

Pastorene begynte å be, og du vil huske det dersom du var her, at du har sett pastorene gråte og klage. Jeg har sett pastor Neil ligge her og rope ut til Gud. Vi omvendte oss. Vi ropte ut til Gud, og den Hellige Ånd talte tydelig at det skjedde fordi en stor tragedie var i emning - en ulykke ville komme til denne byen og denne nasjonen og vi visste ikke hva det var. Plutselig rammet ulykken nasjonen og her i New York City i særdeleshet.

Hallomannen på vår TV-stasjon sa følgende: "Bare tenk på det, våre to maktsymboler har blitt slått ned i løpet av en time."

Han visste ikke at han siterte fra Åpenbaringen 18:10: " ... Ve, ve du store by Babylon, du mektige by! På én time er din dom kommet."

En av politimennene fra vår menighet som arbeider på stedet snakket med oss, pastorene, på fredag kveld og sa at hans medarbeidere som vet at han er kristen spør: "Hva betyr dette som skjer?"

Politimenn og brannmenn setter seg bare ned og gråter som barn. Andre spør nå: "Hvor er Gud i alt dette? Hvor er Gud?"

Det er en kvinne fra denne menigheten som flyttet til California, hun var aktiv i denne menigheten, jeg kjenner henne ved navn. Hun har vært borte i omkring to år, hun går i en menighet i California og hun ringte denne uken, i går tror jeg det var, til en søster her i menigheten som igjen ringte meg og sa: "Vær så snill og fortell pastorene i menigheten om å advare og forberede folket, fordi at på grunn av at jeg har vært under pastorer som har advart sine så har jeg vært forberedt og rede. Alle i menigheten hvor jeg går nå har gått glipp av det. Alle gråter og de går til sine pastorer og sier, hvorfor advarte du oss ikke? Hvorfor forberedte du oss ikke på dette?"

Hun sa til meg: "Vær så snill og ikke slutt med å advare oss!"

Nå forstår jeg hvor Gud er i denne katastrofen. Du må tro helt og fullstendig på denne boken. Du må satse alt - all din tro på det som Gud sier i denne boken. Ikke det eksperter, ikke det dem som blir spurt til råds sier ... snakkehodene på TV eller radio ... nei, det som Guds ord sier! Når du er rede til å høre, da er det vi er i stand til å forstå hvor Gud er i alt dette.

Jeg kan forsikre deg om at Gud ikke ble tatt på sengen. Jeg kan forsikre dere om at enhver menneskelig tanke er kjent av den himmelske Far. Han leser enhver tanke. Hver eneste hersker, hver despot, enhver terrorist - Gud vet når han setter seg ned, når han står opp, han vet hva de planlegger.

Snart vil de være i helvete fordi Gud tar hånd om dem. Han kjenner enhver tanke. Intet på jordens overflate skjer uten Hans kjennskap, uten Hans tillatelse og noen ganger til og med uten Hans inngripen.

For mange år siden, i 1973 ga Gud meg et profetisk ord som heter "Visjoner". Jeg spredte det i en bok og da Gud ga meg denne visjonen så var den så skremmende at jeg tagg Gud, 'Vær så snill, jeg kan ikke gi dette ordet videre uten at det inneholder et håp. Du må gi meg et håp. Jeg føler meg hjelpeløs og uten håp over det jeg ser komme. Dersom du vil at jeg skal gjøre det Så må du gi meg noe.' Og Herren gjorde det.

Det var fem ord: "Gud har alt under kontroll."

"Gud har alt under kontroll." "Gud har alt under kontroll."

Ved å motta disse ordene kunne jeg frigi budskapet. Jeg sier det igjen i dag, Gud har alt under kontroll.

Dersom du er en bedende bibeltroende så vet du instinktivt at Gud prøver å tale til denne nasjonen og verden gjennom dette. Gud prøver å gi oss et budskap.

Teologer og pastorer over hele landet, ja over hele verden sier til sine forsamlinger: "Gud har ingenting å gjøre med disse katastrofene. Gud ville ikke tillate at noe slikt skulle skje."

På grunn av denne tankegangen og på grunn av denne forkynnelsen så mister vi raskt budskapet og går glipp av det Gud prøver å si. Vi går glipp av det.

Mine kjære, vi trenger et ord fra himmelen. Jeg har grått og sørget akkurat som andre, men dypt i mitt indre så har jeg denne uken erfart en sorg som er dypere enn bare over de som har mistet sine liv i denne katastrofen. Jeg vil vise dere hvordan Gud gråter. Jeg vil vise dere hvordan Gud sørger over det og jeg vil vise dere hvordan Gud ikke gleder seg over noe menneskes død.

Sorgen er at dersom vi går glipp av budskapet Han prøver å forkynne for oss, dersom vi vender det døde øret til det som Gud proklamerer, så er mye verre ting i vente for oss.

Jeg fant at i Guds ord, så taler profeten Jesaja direkte om det som skjer i dag, akkurat nå. Han talte klart om denne erfaringen. Dersom noen her har innvendinger mot at jeg bruker en gammeltestamentlig historie som et eksempel på Guds verk i dag så trenger du å bli minnet på det som apostelen Paulus sa:

"Men alt dette hendte dem som forbilder, og det er skrevet til formaning for oss, som de siste tider er kommet til." (1.Kor. 10:11).

Jesaja gikk igjennom en tilsvarende erfaring i sin nasjon. Så lik er denne historien at vi kan utlede fra den hvordan Gud handler i tider som denne.

I nesten 250 år handlet Gud tålmodig med Israel. Tålmodig kalte han på dem og sendte mindre lidelser over dem, til å begynne med. Lette prøvelser - for å prøve å kalle og lokke dem tilbake inn i sine velsignelser og tilbake til sin gunst og sin kjærlighet.

De ble kalt til å ydmyke seg selv under Guds mektige hånd. Alle profetene kom til dem og de talte alle det samme ordet: "Vend om fra deres onde veier. Hold mine bud og forskrifter. De ville ikke høre, men de var hårdnakkete."

Denne utvalgte nasjonen, denne nasjonen som var så velsignet av Gud, ble kalt til omvendelse. I stedet begynte de å spotte sine profeter. De begynte å følge forfengligheten, de ble forfengelige, de forlot alle budene til Herren deres Gud. De solgte seg selv til å gjøre ondt for Herrens åsyn. Derfor var Herren veldig sint på Israel.

Gud sendte vekkerop til Israel. En av de første var den Assyriske invasjon av to provinser - Sebulon og Naftali. Bare kysten ble berørt på to steder. Dette var den første vekker Gud ga Israel.

Plutselig mistet Israel følelsen av sikkerhet. Det hadde aldri skjedd i denne målestokken før. Men det var begrenset skade. Deres hjerteland ble ikke rørt. Det var begrenset til to steder.

Men i disse hendelsene talte Gud til Israel og Israel gikk glipp av budskapet. Israel ble gitt et andre vekkerop og dette var veldig ødeleggende, veldig alvorlig. Jesaja gjør det klinkende klart, og jeg vil vise dere om noen få minutter hvor det står, at Israels fiender - de ble kalt Israels fiender, Assyria og Filisterne - slo sine krefter sammen og angrep Israel plutselig. Det sies at angrepet kom forfra og bakfra. Fra øst og fra vest.

Nå har vi kommet til kjernen av det jeg ønsker å tale til dere om. Hvor var Gud i denne plutselige invasjonen av Israel?

Jeg vil gå til skriften og jeg kommer til å vise dere fra det 9de kapittel i Jesaja, profeten Jesaja. Jeg vil at dere skal se på vers 8 sammen med meg, vær så snill.

Midt i alt dette - forvirring og tukt fra Guds hånd - vers 8:

"Et ord har Herren sendt mot Jakob, og det skal slå ned i Israel."

Vær så snill og se på meg. Aldri noensinne i historien har Gud etterlatt sitt folk uten holdepunkter i tider med katastrofe. Aldri. Han har aldri latt oss være uten ledetråder. Han har aldri overlatt til oss selv å prøve å finne det ut. Han har alltid gitt oss en forklaring og en forståelse.

Gud talte til sitt folk i ulykkens time. Selv nå når jeg står her, så sender Gud ut profetiske budskaper i fra prekestoler over hele Amerika og over hele verden. De forkynner akkurat det jeg forkynner til dere denne formiddagen.

Jeg fikk en telefon fra en pastor, en venn av meg på vestkysten i går kveld. Han sa "Pastor David, jeg må gi et budskap til folket mitt i morgen og jeg er livredd. Det går så på tvers av det alle ser ut til å fortelle folk i dag. Jeg er skremt til døde og jeg vil prøve det på deg."

Da han leste det til meg sa jeg: "Vel kjære venn, dette er akkurat det jeg skal forkynne i morgen."

Over hele landet er det menn som har hørt fra Gud og som gråter og sørger, de omvender seg, men de vet at de må proklamere det som Guds ord sier og få dette budskapet frem til våre hjerter.

Jeg skal gi dere et ord som jeg ikke tror at jeg egentlig ønsker å høre, i kjødet, og de fleste av dere ønsker heller ikke å høre det. Det kommer til å lyde hjerterått for noen og grusomt og ubeleilig og som uvennlighet i en sorgens tid.

Men dersom vi ikke hører det, dersom vi ikke stopper opp, så er denne nasjonen dømt. Fullstendig fordømt.

"Derfor gir Herren Resins motstandere makt over det. Han oppegger dets fiender," (Jes. 9:11).

"Men folket vender ikke om til ham som slår det, de søker ikke Herren, hærskares Gud." (Jes. 9:13)

Herren selv egger opp fiender. Folket vendte ikke om til ham som slår.

La meg nå fortelle deg hva Gud bruker ... For Israel på Jesajas tid brukte Gud Israels fiender til å slå, tukte og advare dem om å vende om. Gud måtte bruke det som en siste utvei for å få dem til å vende tilbake til sitt eget hjerte. For å føre velsignelsene tilbake og ødelegge deres fiender og sette opp murer av beskyttelse.

Dersom du leser Jesaja 5:5 så vil du se at på grunn av synd så lot Gud murene rives ned.

Gud brukte Assyria - la meg lese det for deg - som en stav til å tukte Israel med.

"Ve Assur, min vredes ris! Min harme er staven han har i sin hånd. Mot et gudløst folk sender jeg ham. Mot et folk jeg er vred på, byder jeg ham å fare for å røve og plyndre og trække det ned som avfall i gatene." (Jes 10:5-6).

Han sa, jeg kommer til å ta en ond nasjon og jeg kommer til å bruke det som en tuktestav, som en siste utvei for å få folket til å vende om til mitt hjerte. At jeg har sørget for dem og beskyttet dem men de har vendt ryggen til meg.

Så snart han var ferdig med Assyria så ødela han det. La meg nå fortelle deg hva som kommer til å hende med terroristene.

Vær så snill å se på kapittel 10 i Jesaja, versene 12 til 15.

"Men når Herren har fullført hele sin gjerning på Sions berg og i Jerusalem, da vil jeg besøke Assurs konge for følgene av hans hjertes overmot og trossen i hans stolte øyne.

For han sier: Ved min hånds kraft har jeg gjort det og ved min visdom, for jeg er forstandig. Jeg har flyttet folkeslags grenser, og deres skatter har jeg plyndret. I mitt velde støtte jeg ned dem som satt i høysetet.

Min hånd grep etter folkenes gods som etter et fuglerede. Som en sanker forlatte egg, har jeg sanket alle land på jorden, og det var ingen som rørte en vinge eller åpnet sitt nebb og pep.

Roser vel øksen seg mot den som hogger med den, eller gjør sagen seg stor mot den som drar den? Akkurat som om staven skulle svinge den som løfter den, eller som om kjeppen skulle løfte den som ikke er av tre!" (Jes 10:12-15).

Gud sier, ja, nå har du løftet deg selv med din stolthet og nå kommer jeg for å ødelegge deg.

Jeg kan forsikre deg om at det vil ikke gå lenge før alle sammen er i helvete. Gud kommer til å gjøre det. Gud selv kommer til å handle med dem - på en mirakuløs måte vil han ta seg av disse fiendene og terroristene. Du kan skrive det ned - Gud kommer til å ta seg av dette. Gud kommer til å gjøre det.

Plutselig, mens Assyrerne kommer og Gud tukter Israel i sin kjærlighet, plutselig så raser bygningene sammen. Bibelen sier i kapittel 9, vers 10 at murene faller. Se på det: "Murstein er falt, men med hogne steiner vil vi bygge opp igjen! Morbærtrær er hogd ned, men sedertrær vil vi sette i stedet." (Jes 9:10).

Faktisk så var skogene i brann, bygningene var i brann. Israel sto i flammer.

Men jeg vil stille dere et spørsmål, lytt nøye til meg er du snill. Omvendte Israel seg? Finnes det noen nasjonal erkjennelse om at Gud advarer? Søkte noen av dem som satt med makten Gud i denne ulykken?

Nei, fordi det er veldig tydelig fra skriften at den første frykten vek plassen for en flodbølge av nasjonal stolthet.

Se på vers 9. "Hele folket skal merke det, Efra'im og Samarias innbyggere. I stolthet og hjertets overmot sier de:" (Jes 9:9).

Ordet "overmot" her betyr på hebraisk "en følelse av storhet".

En følelse av storhet i sin stolthet og et følelse av storhet i hjertet og de sier at mursteinene faller men vi vil bygge med store steiner.

" Murstein er falt ...Morbærtrær er hogd ned, men sedertrær vil vi sette i stedet."

Her er det de sier med sine handlinger og lytt nøye er du snill. 'Disse ulykkene er skjebnen. En kjedelig katastrofe som ikke kan forklares.'

'Å, men vi er et stort folk. Vi er en mektig ubøyelig nasjon. Vi er et stolt folk. La verden få vite at vi skal bygge opp igjen større og bedre.'

'Der det var mursteiner vil vi bygge med uinntagelige steiner. Der hvor billige byggverk ble ødelagt, så vil vi bygge med bedre materialer. Vi vil bygge med sedertre. Vi er en velsignet nasjon - stolt og mektig. Vi vil komme gjennom disse vanskelighetene og bli bedre enn noensinne.'

Men du skjønner, det var ingen som spurte: 'Er Gud i ferd med å fortelle oss noe? Prøver Gud å snakke til oss?'

Høres det kjent ut? Gud selv sendte en hemmelig tukt over Israel for å vekke dem opp og for å føre dem tilbake til seg selv for å beskytte dem, men de anerkjenner ikke engang Hans verk i det som skjer. De ga ikke akt på budskapet.

Men de brukte denne katastrofale situasjonen til å motsette seg selveste tanken på at en slik stolt, mektig nasjon noensinne kunne bli ydmyket eller tuktet av Gud.

Nå folkens, jeg takker Gud for en moralsk President. Vi har bedt for ham selv før dette skjedde. Husker dere at vi ba og bønnfalt: "Gud. Gi visdom til denne Presidenten. Gud, noe kommer til å skje. Gi ham visdom."

Vi har bedt og gått i forbønn for ham. Takk Gud for kristne i ledende stillinger. Takk Gud for at det, i hvert fall midlertidig, er en tilbakevending til bønn over hele verden.

Husker du golfkrigen? Husker du hvor fulle alle kirkene i New York City var? Husker du de tre hele dagene med bønn? Og at uken etter gikk New York City av hengslene i festing og drikking?

Husker du? En hel nasjon ble kalt til bønn. Takk Gud for at President Bush Senior tilbrakte natten på sin knær med Billy Graham og det er sannsynligvis årsaken til at det var så vellykket ved den anledningen.

Takk Gud for folk som er våkne og begynner å tenke igjennom sin livsstil. Og vi skal be for ledere og takke Gud for at vi lever i et frihetens land. Men fremdeles går vi glipp av budskapet.

Vi har noen minutters stillhet og vi kaller det omvendelse? Vi ser politikere på trappene til regjeringsbygningen synge "Gud velsigne Amerika" og vi kaller det å vende tilbake til Gud?

Vi applauderer når det amerikanske fotballforbundet oppfordrer til et minutt stillhet i pausen på fotballkampene og kaller det en åndelig opplevelse? Er det alt som skal komme ut av dette? Et minutt stillhet og tilbake til supporterjengen, til øldrikkingen og skrikingen på favorittlaget sitt?

Tilbake til TV-kroken og le sammen med Seinfeld & Co.?

I morges slo jeg på radioen for å høre hva som skjedde og de hadde en reprise på senatorene og kongressdeltagerne som sto på trappene til kongressbygningen og sang: "Gud velsigne Amerika, stå ved vår side, led oss .."

Jeg hulket og gråt, jeg kunne knapt tåle det fordi Gud sa: "David, forstår du ikke? Det er bare en håndfull av disse som tror på dette. Dette er de samme menneskene som har utelukket meg fra sitt samfunn. De prøver å få mitt navn bort fra skolebøkene. De har abortert spedbarn. Og nå synger de: "Gud stå ved vår side!"

Hvilket hykleri!

Disse politikerne doserer om Gud nå. De samme som beskytter retten til abort.

Du skjønner, at når en nasjon er under guddommelig tuktt så vil den gjøre ett av to ting. Den vil ydmyke seg slik de gjorde i Ninive (Jonas 3:6) eller den vil snakke Gud etter munnen og deretter vende seg til sin egen styrke og makt for å heve seg over tukten (Jer. 31:1).

Ropet stiger opp nå - "Vi har styrken og makten, evnen, beslutsomheten til å gjennomleve enhver katastrofe, fordi vi er en stolt og en mektig nasjon."

Men takk Gud for patriotismen. Takk Gud for det amerikanske flagget. Jeg takker Gud for den midlertidige nasjonale enhet og folk, det er det det er. Det er midlertidig.

Jeg takker Gud for den utrolige heltmodige innsats og offervilje vi har vært vitne til. Verden undrer seg over sjelsstyrken og kjærligheten til New Yorkerne i denne tiden, og amerikanere generelt, i Washington D.C. og ellers overalt.

Men folkens, vi står nå overfor faren for å gå glipp av budskapet slik Israel gjorde. Vi er nå ved den samme korsvei som Jesaja talte om.

Dersom du og jeg bodde i Jerusalem og Juda på samme tid som denne profeten, så har jeg følelsen av at mange av oss ville ha sviktet ham. Vi ville ikke ha lyttet. Vi ville ikke ha gitt akt på det fordi nasjonen nektet å tro at Jerusalem, deres favorittby, eller at nasjonen Juda kunne legges øde. Og her kommer Jesaja og preker mens alle de falske profetene talte om fred.

Han sa: "Skulle jeg da ikke kunne gjøre det samme med Jerusalem og dets gudebilder som jeg har gjort med Samaria og dets guder?" (Jes. 10:11). Hva får deg til å tro at din nasjon er et unntak?

Over hele Amerika hører vi nå om bønne og minne møter. Bønn og minne.

Vel folkens, vi må minnes dem som døde. Det er bibelsk det er aktverdigg. Takk Gud for det som skjer. Men hvorfor finner vi det så vanskelig eller umulig å kalle til bønne og omvendelses møter? Hvorfor?

Er det minne og hevn? Ja, Gud vil ta seg av det ... det må taes i tu med. Jeg er 100% for det.

Men hvor i Amerika er ropet om å vende tilbake til Gud? Hvor er kallet? Hvor finnes dem som hører budskapet?

La meg gi deg det budskapet som Gud blåser i sin trompet: "Tiden er i ferd med å løpe ut."

"Jeg har sendt deg profeter og voktere. Du har blitt advart om og om igjen. Jeg har gitt dere velstand større enn de andre nasjonene. Jeg har båret over med deres tilbedelse av gull og sølv. Jeg har holdt ut deres skamløse sensualitet. Jeg har utholdt deres spott, deres stadige utøselse av uskyldig blod og myrderiet av spedbarna. Jeg har båret over med deres endeløse forsøk på å slette ut mitt navn, ja til og med fra deres historiebøker."

"Nå er mitt håp om å redde dere slått tilbake, håpet om at dere ville angre og vende om fra deres onde veier slik at jeg kunne lege deres land og ødelegge deres fiender."

Nå folkens, vis meg hvor dette ikke er bibelsk. Vis meg ut fra Guds ord at Han ikke vil dømme Amerika slik han dømte Sodoma, Romerriket, Grekenland og Russland.

Jeg kom nettopp hjem fra Russland for et par måneder siden og jeg gikk gjennom St. Petersburg og Moskva og jeg var sjokkert over den totale depresjonen. Gjennomsnittslønnen er på \$50 i måneden. Alle infrastrukturer er nedslitte eller ødelagte. Overalt lå mennesker på gaten sanseløse av billig vodka. Narkomane er det overalt nå. En slik ødeleggelse.

Jeg brøt sammen foran pastorene og gråt og hulket.

Vi hadde møter på en hockeyarena i Moskva fordi de hadde prøvd å utslette Gud fra sitt samfunn. De har gått nedover den samme veien vi går på, og Gud sa til dem: "Nå er det nok."

Russland er under alvorlig dom. Hun er blitt til en nasjon i den Tredje Verden.

Her er budskapet fra profeten Esekiel:

"Kast fra dere alle deres overtredelser, som dere har gjort dere skyldige i! Få dere et nytt hjerte og en ny ånd! Hvorfor vil dere dø, Israels hus? For jeg har ikke behag i at noen skal dø, sier Herren Herren. Så omvend dere da, så skal dere leve!" (Esek 18:31-32).

Folkens, Gud kjenner smerten og sorgen til de døde og uskyldige. Hvem kunne være mer uskyldig enn hans egen Sønn? Hvem er mer uskyldig enn Ham?

Gud la hele verdens synd på ryggen til sin egen Sønn og lot onde menn drepe ham! Så kom ikke å fortell meg at Han ikke er en medfølende Gud. At Han ikke føler smerte. Han sa: "Jeg har ikke noe behag i dette ..."

Og jeg vil fortelle deg hvorfor Gud samler tårer på en flaske fordi det er sine egne tårer han finner igjen. Han gråter gjennom dem som er Hans elskede barn. Hver tåre du feller som en som tror på Jesus, og elsker Ham, er Guds egne tårer. Jesus er fremdeles et menneske og han gråter og han gråter gjennom sine barn. Det er det eneste Han kan vise.

Jeg sier til deg nå, Jesus har grått. Gud har medynk og han gråter, men i sin rettfærdighet og rettvishet tvinges Han til å holde sin medynk tilbake og utføre rettfærdige dommer som en siste utvei. Hans rettfærdighet krever at han legger disse syndene på sin egen Sønn og at denne uskyldige Guds Sønn måtte dø.

Å ja, så mange uskyldige mennesker har dødd. Ikke slik at det var en personlig dom over dem. Mange rettfærdige har også dødd. Men Gud prøver å frelse en hel nasjon.

Hva kommer nå til å skje dersom denne nasjonen går glipp av budskapet og vi ikke vender tilbake til Herren? Mulighetens vindu er veldig kort nå. Hva kommer til å skje dersom abortpraksisen fortsetter og vi ender opp med å drepe barn som er født i forskningsøyemed?

Dersom vi fortsetter å viske Jesu dyrebare navn ut av den Amerikanske historien? Det er det de prøver å gjøre nå. Alle skolebøkene blir omskrevet, mesteparten av skolebøkene blir omskrevet for å fjerne Guds navn fra den amerikanske historien, det skjer akkurat nå.

Hva skjer dersom vi bygger større og bedre bare for å berike oss selv enda mer? Og alt jeg hører snakk om nå er at noen vil bygge tvillingtårnene større og bedre enn noensinne.

Hva kommer til å skje dersom vi nå ikke stoler på Gud og i stedet stoler på vår væpnede makt? La meg besvare det spørsmålet, ikke ut fra mitt eget hjerte, ikke ut fra spekulasjoner, men Jesajas ord forteller oss tydelig hva som følger etter Guds kall til omvendelse og deretter å vende seg til stolthet og skryt om storhet.

Bibelen sier at det vil bli oppslukende ild som stiger like opp til himmelen, mørke over landet, nasjonal splittelse, en skamslått økonomi, alle på jakt etter selv å overleve.

Lytt nå til Skriften: "For ugudeligheten brenner som ild. Den fortærer torn og tistel, og den setter fyr på den tykkeste skogen, så den virvler høyt opp i røk. Ved Herrens, hærskares Guds vrede er landet satt i brann, og folket blir til føde for ilden. Ingen sparer sin bror." (Jes 9:18-19).

Det vil være hvert menneske på egen hånd.

"De biter til høyre og sulter likevel ..." (vers 20a).

Gud kommer til å røre ved økonomien.

"... De eter til venstre og blir ikke mette. Hver eter kjøttet av sin egen arm." (vers 20b).

La meg lese til deg et budskap jeg ga fra denne talerstolen. Det var 7. september 1992. Det heter: "En profetisk advarsel til New York City." Noen av dere var kanskje her i 1992. La meg lese dette. Det er fra denne talerstolen.

Akkurat nå tror jeg Gud taler en advarsel til New York City og jeg kjempet med dette alvorlige ordet mens jeg forberedte dette budskapet og jeg ba: "Herre, kommer dette virkelig til å skje?"

Igjen og igjen hørte jeg denne stille, lave røsten: "Forkynn det, og advar folket. De som ønsker å høre sannheten vil motta den."

Kjære Kristne:

Denne advarselen er ikke ment for å skremme deg. Den er bare for at du skal ta den med frem for Herren i bønn. Dette er det jeg tror Herren har vist meg:

'Tretti dager med tukt vil falle over New York City, slik verden aldri har sett maken til. Gud kommer til å la murene falle.

Ufattelig vold, plyndring, tusen branner vil brenne på samme tid gjennom byen og dens forsteder.

Times Square vil stå i brann og flammene som stiger opp til himmelen vil sees milevis borte. Brannbilene vil ikke være i stand til å håndtere alle brannene. Tog og busstrafikk blir stoppet. Milliarder av dollar vil gå tapt. Teaterstykkene på Broadway vil stenge fullstendig. Det vil forårsake at forretningsvirksomheter vil flykte fra byen i en ustoppelig strøm.

Volden vil bli ukontrollerbar. Den vil sjokkere hele verden. Våre gater vil bli fylt, ikke bare med nasjonalgarden, men med de militære.

Brannen i Los Angeles var begrenset til noen få kvartaler av byen, men New York City og dens forsteder vil stå i brann. Slike ting kan forventes i nasjoner i den tredje verden, men ikke i en sivilisert nasjon som U.S.A.. Men ikke lenge etterpå vil New York City gå konkurs. Dronningbyen vil bli kastet ned i skitten. En by i fattigdom.

Du spør kanskje, når vil alt dette skje? Alt jeg kan si er at jeg tror jeg vil være her når det skjer. Når det skjer, uansett hvor vi er, hjemme i leiligheten eller på jobben, så skal ikke Guds folk få panikk eller frykte.'

Jeg har fått spørsmålet ... så mange ringer til vårt kontor i Texas: "Broder David, internettstedene over hele U.S.A. dekker det som skjer. Er det dette du så?"

Mitt svar er: "Nei, det er det ikke. Ikke i det hele tatt." Det jeg ser er mye mer, mye mer alvorlig. De sentrale delene vil ikke bli spart. Fordi, du skjønner, dersom vi vender oss bort fra Gud nå, dersom vi ikke får røster som hever seg, så er det dette som skjedde med Israel. Hele nasjonen opplevde økonomisk sammenbrudd.

Du skjønner, jeg liker ikke å høre dette. Folkens, vi ønsket ikke å høre det da [i 1992] og nå har det skjedd og vi gråter.

Du sier kanskje: "Men kan ikke noe av dette unngås?"

Absolutt ja. Ja!

Dersom denne Presidenten viser seg å være en Josia, en mann som søker Herren med hele sitt hjerte etter Guds mønster eller ved den Hellige Ånds ledelse, så kan vi få en nådetid så lenge vi har en gudfryktig mann som ikke vender seg til høyre eller venstre, men som helt og fullt skjelver for Guds ord.

Slå opp i 2. Kongebok 22 og jeg vil gi dere dette håpet om dere vil. Dersom dere ønsker å vite hva deres skal be om folkens, så er det dette. Be om at Gud vil få president Bush til å skjelve for Guds ord, at han vil være på sine knær og at han ikke blir overtalt av rådgivere.

2. Kongebok, 22. kapittel.

Josia hadde nettopp lest Guds ord, de leste det opp for ham og det var profetier om dom over nasjonen på grunn av synd. Han sender representanter til Hulda, profetinnen og hun gir dette budskapet og sender det til Josia. Dette er det budskapet jeg tror Gud ønsker å sende til en kristen president. Lytt til det:

"Hun sa til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Si til den mannen som har sendt dere til meg (si til president Bush for eksempel): Så sier Herren: Se, jeg fører ulykke over dette stedet og dets innbyggere - alt det som står i den boken som Judas konge har lest, fordi de har forlatt meg og brent røkelse for andre guder for å vekke min harme med sine henders verk. Min vrede er opptent mot dette sted, og den skal ikke slokkes. Og til Judas konge (eller til presidenten), som sendte dere for å spørre Herren, til ham skal dere si:

Så sier Herren, Israels Gud: Du har nå hørt disse ord. Men fordi ditt hjerte ble mykt, og du ydmyket deg for Herrens åsyn da du hørte hva jeg har talt mot dette sted og mot dets innbyggere - at de skal bli til ødeleggelse og forbannelse - og fordi du sønderrev dine klær og gråt for mitt åsyn, så har også jeg hørt, sier Herren. Derfor (og her ligger vårt håp) vil jeg samle deg til dine fedre, og du skal samles med dem i din grav i fred. Dine øyne skal ikke se all den ulykke jeg vil føre over dette sted. Dette ordet bar de tilbake til kongen." (2.Kong. 22:15-20)

Gud sa, at så lenge du er ved makten, så lenge du gråter for mitt åsyn, så lenge du ikke vender deg til høyre eller venstre, så lenge du skjelver for (har respekt for) mitt ord, så vil du ikke se det som skal komme. Det vil ikke komme under din regjeringstid. Det vil ikke komme i din tid.

Min bønn er at vi må be så desperat og brennende denne formiddagen før vi avslutter denne gudstjenesten, og kalle denne menigheten til å be om at Gud må gi Josias ånd i det Hvite Hus.

Vår justisminister Ashcroft er en troende pinsevenn, full av den Hellige Ånd. Det er bønnemøter hver dag i det Hvite Hus. Vi må bønnfalle Gud om at Josias ånd, den samme ånd som hvilte over ham ... må herske i det Hvite Hus.

Folkens, ikke det at vi skal være redde for det som skal komme, men gi oss tid til å evangelisere. Det er en besøkelse av den Hellige Ånd som ser ut til å gå parallelt med disse dommene. Det ser ut til at Gud taler over hele landet.

Kirker i Dallas, kirker i Denver er pakkfulle av folk. Dette begynte selv før denne skjedd.

Bønnemøter ... og dette er de kristne, dette er de troende som kommer sammen. Det er en midlertidig draging og et kall blant dem som ikke er troende.

Men folkens, dette er håpet og her er det som profeten Sakarja sier: "Vend om til meg, sier Herren, hærskares Gud, så vil jeg vende om til dere, sier Herren, hærskares Gud." (Sak 1:3).

Det mest dyptpløyende ordet av dem alle, og med dette vil jeg avslutte. Gå til Jeremia 18 og dette er min avsluttende ord.

Vil dere reise dere og stå sammen med meg når vi leser dette?

Kapittel 18. versene 5 til 10.

"Og Herrens ord kom til meg, det lød så: Skulle ikke jeg kunne gjøre med dere, Israels hus, som denne pottemakeren? sier Herren. Se, som leiren er i pottemakerens hånd, slik er dere i min hånd, Israels hus! En gang taler jeg om et folk og et rike, og sier at jeg vil rykke opp og rive ned og ødelegge. Men dersom det folket som jeg har talt om, omvender seg fra sin ondskap, da angrer jeg det onde som jeg hadde tenkt å gjøre mot det. Og en annen gang taler jeg om et folk og et rike, at jeg vil bygge og plante. Men dersom de gjør det som er ondt i mine øyne, og ikke hører på min røst, da angrer jeg det gode som jeg hadde tenkt å gjøre." (Jer. 18:5-10).

Gud sier, dersom dere bare vil omvende dere.

Vi kan ikke nå verden fra denne talerstolen. Men du skjønner, ja, jeg ber om at nasjonen omvender seg. Men min mest intense bønn er for mitt eget hjerte:

'Herre, la meg være helt vendt til deg. La meg ha et angrende hjerte. La meg dømme mine egne synder slik at jeg ikke blir dømt for din trone. Jeg ser ikke på noen andre.'

Folkens, dere kan ikke finne noen steder i dette avsnittet hvor Gud klandret synderne. Han klandret ikke de homoseksuelle, han klandret ikke dem.

Han sa, 'det er på grunn av din stolthet og ditt rop om storhet. I dine vanskeligste tider og i din sorg så vendte du deg ikke til meg av hele ditt hjerte. Du gikk ikke mot dine egne synder, men du vendte deg til din egen styrke og du gjorde det fordi du var såret i din stolthet. Din stolthet reiste seg.'

Gud sier, 'dersom du vil vende deg til meg av hele ditt hjerte så vil jeg angre på det jeg hadde planlagt mot deg.'

Vi kan ikke omvende oss for resten av New York, men vi kan omvende oss på egne vegne og vår omvendelse denne morgenen kan stige opp til himmelens høyeste og røre ved Guds trone. Vi kan bevege Guds hjerte, det tror jeg med alt det som er i meg.

Folkens, vær så snill og lytt til meg. Vi ønsker å huske vår president i bønn. President Bush, da han var i valgkamp, så holdt han en av sine første taler på vårt Teen Challenge Center i Lubbock, Texas. Vi har en kopi av denne talen og han sa: "Jeg var en alkoholiker og Jesus frelste meg, ikke bare fra alkoholisme, men også fra synden. Jeg har gitt mitt hjerte til Jesus."

Nå folkens, vi skal be for våre ledere selv om de er onde. Hvor mye mer skal vi da ikke be for dem som har blitt satt ved makten i en slik strategisk tid? Du kan kanskje ikke være enige i all hans politikk, men folkens, fordi dere er kristne, glem politikk akkurat nå og la oss gripe fatt i Gud.

Jeg ønsker å lede dere i denne bønnen, og jeg ønsker at alle sammen i dette huset, alle på balkongene, i korridorene, over alt i dette overfylt huset skal be med meg, og jeg vet at Gud skal høre vårt rop.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2367/>